

Bilag til F. t. L. ang. falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence m. v.

originale Auerske — skønt Citanten var eneberettiget til at forhandle de virkelige Auerske Brændere.

Dommen: »Da der efter Sagens Oplysninger maa gaas ud fra, at Auerske Brændere er en almindelig Betegnelse for Gasglødebrændere i det hele taget, findes de Indstævnte ikke ved at benytte denne at have gjort noget Indgreb i den Citanterne tilkommende Eneret, som efter det oplyste kun kan antages at strække sig til Forhandlingen af et bestemt Firmas Fabrikata. Det samme maa statueres, for saa vidt angaar det Tilfælde, i hvilket de indstævnte have benævnet deres Vare som original Auersk Brænder, eftersom det maa antages at have fremgaaet af selve Proven, at den ikke hørte til de Brændere, paa hvis Forhandling Citanterne have Eneret«.

Denne Dom ændredes dog ved Højesteretsdom i U. f. R. 1901, pag. 209: Da Aktieselskabet fandtes at have erhvervet Eneret til her i Landet at benytte Varebetegnelsen »Auerske« for de af Selskabet forhandlede Gasglødebrændere, og da der under den nævnte Betegnelse ikke kunde indbefattes Glødebrændere i Almindelighed, men kun de originale Auerske Brændere, statueredes det, at det andet Selskab, som havde benyttet den nævnte Betegnelse ved Følbydelse og Forhandling af Gasbrændere af en anden Art, derved havde gjort Indgreb i det første Selskabs Ret og var blevet erstatningspligtig (1,000 Kr. fastsat af Retten).

U. f. R. 1900, pag. 202: Et Fabrikationsfirma blev i Medfør af Varemærkelov 11. April 1890 § 12, 1ste Stk., og § 13 tilpligtet at ophøre med at benytte et Varemærke, som det havde anbragt paa Etiketten paa den af Firmaet fabrikerede Sæbe, nemlig paa Grund af Mærkets Lighed med det Varemærke, som en anden Fabrikant havde faaet indregistreret til Brug ved Forhandlingen af den af ham fabrikerede Sæbe, og uanset at begge Varemærker tydeligt indeholdt Indehaverens Navn.

U. f. R. 1901, pag. 24: I et Tilfælde, hvor en tiltalt havde tilberedt Likører og forhandlet disse i Flasker, der hidrørte fra 2 franske, likørtlirkende Firmaer og bare dels det ene Firmas her indregistrerede Varemærke, dels det andet Firmas Navn, og hvor tiltalte havde forsynet nogle af Flaskerne med Etiketter, der i alt væsentlig havde samme Form, Farve og Udseende som det ene ovennævnte Firmas her indregistrerede Etiketter, dog at et dansk Firmanavn var anbragt derpaa, ligesom tiltalte, der tidligere paa en Del Flasker havde anbragt Kakao-Chouva, var vedbleven dermed, efter at det andet Firma havde faaet samme Benævnelse indregistreret som Varemærke, nemlig som en særlig opfundet Benævnelse for en Vareart, blev tiltalte anset efter Varemærkelov 11. April 1890 § 12 til Dels jævnført med Lov 19. Decbr. 1898 § 1. Endvidere blev tiltalte straffet efter Lov Nr. 70 af 27. April 1894 § 1 for i bevidst Strid med Sandheden paa Etiketterne paa nogle af de af ham forhandlede Flasker med Likør at have opgivet, at Varen var fabrikeret paa Fabrikken La Grande Chartreuse.

U. f. R. 1901, pag. 774: Udtalt, at det i Varemærkelov 11. April 1890 § 4 Nr. 3 indeholdte Forbud mod, at et Varemærke, der indeholder offentlige Vaaben og Mærker, registreres, ikke kunde afskære en næringsdrivende fra som Varemærke at faa indregistreret et fremmed offentligt Vaaben, nemlig det nederlandske Vaaben. En Fabrikant, der havde faaet indregistreret et Varemærke, som, skønt det var noget forskelligt fra det,